

РЕШЕНИЕ

№ 5681

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7360** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. И. К., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218001501-091-001 от 15.10.2018 г., издаден от Х. Б. М. - орган, възложил ревизията и Й. Н. И. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 590/04.04.2019год. на Директора на Дирекция ОДОП – С..

Според изложеното в жалбата, РА е нищожен, както и незаконосъобразен, немотивиран, издаден при неправилно приложение на материалния закон, в противоречие с трайната практика на ВАС, събраните в производството доказателства и конкретната фактическа обстановка. Излагат се доводи, че не са налице и предпоставките за ангажиране на отговорността по чл.19 от ДОПК, тъй като жалбоподателят не укривал факти и обстоятелства, свързани с данъчното облагане. Сочи се, че не е доказана причинно-следствена връзка между поведението на управителя и несъбраните публични вземания на дружеството. Искане се РА да бъде обявен за нищожен, алтернативно се иска отмяна на ревизионния акт. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“, представляван от юрисконсулт К., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя в срок писмени бележки по делото.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Във връзка с Решение №266/19.02.2018 г. на Директора на Дирекция ОДОП С. и на основание Заповед №Р-22002218001501-020-001/14.03.2018 г., връчена на 27.03.2018 г., издадена от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на Директора на ТД на НАП С., е възложена ревизия на М. И. К., ЕГН [ЕГН] за отговорност за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периода от 01.04.2014 г. до 30.06.2014 г., за Универсален пенсионен фонд – за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г., за корпоративен данък за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г., за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 01.05.2013 г. до 31.12.2014 г., за ДДС за периодите от 01.09.2013 г. до 31.10.2014 г., за ДОО – за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г. Цитираната ЗВР е изменена със Заповед №Р-22002218001501-020-002/21.06.2018 г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед №РД-01-728/02.05.2018 г. на директора на ТД на НАП С., издадена във връзка с прекратяване на служебното правоотношение на Т. И. Т., с краен срок за приключване на ревизията до 27.08.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002218001501-092-001 от 14.09.2018 г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ЗДДС и са представени допълнителни доказателства. Издателите на процесния акт са обсъдили възражението срещу доклада и са го приели за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218001501-091-001 от 15.10.2018 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Й. Н. И. – ръководител на ревизията. С РА е ангажирана отговорност на ревизираното лице за невнесени задължения на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД в общ размер на 1 218 188,20 лв., в т.ч. главница в т.ч. главница 830 357,72 лв. за задължения от дружеството съответно за корпоративен данък на база ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2013 г. в размер на 175 395,45 лв., за ДДС в размер на 432 145,06лв., за вноски ДОО – за осигурители в размер на 59 632,84 лв., за вноски за здравно осигуряване – за осигурители в размер 26 344,25 лв., за вноски за универсален пенсионен фонд за осигурители в размер 14 532,91 лв., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения в размер на 35 304,68 лв., за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица в размер на 87 002,53 лв. и лихви общо за 387 830,48 лв.

С цел събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, описани в РД, съгл. чл. 120, ал. 2 от ДОПК неразделна част от издадения ревизионен акт.

На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и обяснения №Р-22002218001501-040-001 от 29.03.2018 г. /ИПДПОЗЛ/, в отговор на което е представило доказателства и обяснения, според които цялата търговска документация е предоставена на И. Г. Б. при продажбата на дружествените дялове на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. Декларирано е също, че не е получило дивиденди от посоченото дружество и е дадено съгласие за разкриване на банкова тайна за личните му сметки.

Изготвени са искания за предоставяне на информация от трети лица – различни банки в страната, в отговор на които банковите институции са представили данни за открити сметки, със сумите по които лицето е имало право да се разпорежда и за движението по тях.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на клиенти на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД - „АКВА ТЕМПУС“ ООД, ЕИК[ЕИК] /ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път/, „ИНФРАСТРУКТУРНА КОМПАНИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК] /ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК/ и „ГБС – ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД, ЕИК[ЕИК]. От „ИНФРАСТРУКТУРНА КОМПАНИЯ“ АД не са представени документи и обяснения в отговор на връченото по реда на чл. 32 от ДОПК искане, а от останалите дружества са ангажирани документи, посочени в РД.

В хода на ревизията е изпратена служебна бележка до Дирекция „Събиране“ за предоставяне на информация за предприети действия за събиране задълженията на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. Получен е отговор, съгласно който е образувано изпълнително дело №22140006275/2014 г. по повод задълженията на дружеството, но няма постъпили плащания. Издадени са 5 постановления за налагане на запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети.

При ревизията е констатирано, че М. К. е подавал декларации обр. 1 и обр. 6, ГДД по чл. 92 от ЗКПО, СД по ЗДДС, декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с квалифициран електронен подпис. По подадените декларации задълженията не са внесени от дружеството. Посочено е, че в обхвата на ревизионното производство попадат и установените задължени с РА №Р-22221014002491-091-001/14.09.2015 г. В подписания от лицето финансов отчет на дружеството за 2013 г., публикуван в Търговски регистър, са декларирани активи – машини, производствено оборудване и апаратура за 61 000,00 лв. и съоръжения за 17 000,00 лв. и е реализирана печалба. За ревизирия период дружеството е имало назначени по трудов договор 31 лица във връзка с дейност по изграждане на водопровод и канализация.

При справка в информационната система на НАП е установено, че „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е притежавало 15 МПС, всичките прехвърлени на „КРАМ КОМПЛЕКС КЪМПАНИ“ ЕООД с едноличен собственик П. А. К., като продажбата им е документирана с издадени 4 фактури, отразени в

дневника за продажби за м. 06.2014 г. на стойност 81 168,00 лв.

При преглед на банковите извлечения ревизиращите органи са констатирани, че „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е получило декларираните суми от своите клиенти. При анализа на наредените плащания в РД е установено, че РЛ като управител на дружеството е сключвало договори, издавало е фактури, участвало е във вътрешните за предприятието отношения. В тази връзка е формиран извод, че по банковите сметки на дружеството са постъпвали средства, достатъчни за погасяване на публичните задължения на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. Установено е прехвърляне на парични средства към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д., в което „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД участва с 50 на сто дял. Прието е, че причината, поради която не са погасени изискуемите задължения на дружеството са умишлените действия на управителя К., състоящи се в откриване на нови разплащателни сметки, върху които няма наложен запор с цел получаване на суми от клиенти.

На 09.02.2016 г. е подадена от дружеството молба за откриване производство по несъстоятелност, като видно от тази молба към 31.12.2015 г. са налице изискуеми задължения към НАП в общ размер на 935 102,20 лв. и към доставчици за 28 644,54 лв., като дружеството не притежава недвижими имоти и финансови активи. С Решение №1838/02.10.2017 г. по дело №895/2016 г. на СГС, ТО производството по несъстоятелност е прекратено и дружеството е заличено на основание чл. 632, ал. 4 от Търговския закон /ТЗ/.

От страна на органите по приходите е прието, че е осъществен съставът на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, тъй като М. К. е бил управител на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД към момента на деклариране на публичните задължения и като такъв е представлявал и ръководил дейността на дружеството. Притежавал е квалифициран електронен подпис, с които е подписвал декларации, финансови отчети, документи за назначаване и прекратяване на договори служители, подавал е данни към НАП, бил е титуляр по разплащателни сметки на дружеството и се е разпореждал с наличните парични средства. Също така декларираните задължения по СД, ГДД по чл. 92 от ЗКПО, декларации обр. 1 и обр. 6, декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ не са внесени от дружеството.

РО е приел да доказани умишлените действия на К., състоящи се в откриване на нови разплащателни сметки с цел избягване плащане на публичните задължения, поради наложен запор върху сметките на дружеството. Наличните средства по новите сметки поетапно са прехвърляни към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д., в което задълженото лице имало 50 на сто участие, а през м. 06.2014 г. дружеството е прехвърлило всички свои налични активи към „КРАМ КОМПЛЕКС КЪМПАНИ“ ЕООД. Посочено е, че причината, поради която реализираните приходи в общ размер на 1 148 056,98 лв. от „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД за периодите от м. 03.2014 г. до м. 09.2014 г. във връзка с издадени фактури към неговите клиенти - „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД, „АКВА ТЕМПУС“ ООД и „ИНФРАСТРУКТУРНА КОМПАНИЯ“ АД не са отишли за погасяване на изискуемите данъчно-осигурителни задължения, са умишлените действия на

управителя М. К., състоящи се в отклоняване на средства по нови разплащателни сметки в „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД /открита на 14.04.2014 г./, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД /открита на 12.05.2014 г./, „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА“ /открита на 27.05.2014 г./ и „СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК“ /открита на 10.06.2014 г./, върху които няма наложен запор. От банковите извлечения е установено, че по новооткритите сметки на дружеството са постъпили парични средства, достатъчни за погасяване на публичните задължения на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, които са прехвърляни към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. По данни от масива на НАП „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ Д.“ е регистрирано на 06.01.2014 г. и към момента е с прекратена регистрация. Собственост на консорциума са "ИНФРА ПРОЕКТ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 50% и „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ ЕООД“ с управител М. И. К. – 50%.

Като допълнителен аргумент за наличие на умишъл от страна на управителя на дружеството в РА е изложено обстоятелството, че М. И. е прехвърлил дружествените дялове на задлъжнялото дружество на И. Б., за когото е установено, че е правоприемник на 16 дружества. Акцентирано е на невъзможността за събиране на публичните задължения на дружеството, като дългът е категоризират като несъбираем.

Наред с това е прието и, че разглежданият случай попада в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, предвид прекратяването на дружеството и извършеното прехвърляне на наличните парични средства, в т.ч. и получените средства от разпореждането с активи към свързаното лице „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. Посочено е, че решението за разпределение на дивидент е на ревизираното лице. М. К. като управител на дружеството е подал декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и справка по чл. 73 от ЗДДФЛ, но не представя документ за получен дивидент. Същевременно е налице счетоводно намаляване на имуществото на дружеството.

Въз основа на така приетото с РА е ангажирана отговорност на ревизираното лице по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за невнесени задължения на дружеството в общ размер на 1 218 188,20 лв., предмет на оспорване.

Жалбоподателят е оспорил РА, с жалба вх. №94-М-1081/30.10.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1983/05.11.2018 г. по регистъра на Дирекция ОДОП С., като с Решение № 590/04.04.2019год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., РА е потвърден част, в която на М. И. К. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД в общ размер на 1 218 188,20 лв., в т.ч. главница 830 357,72 лв. за корпоративен данък по ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2013 г. в размер на 175 395,45 лв., за ДДС за периодите от 01.09.2013 г. до 31.10.2014 г. в размер на 432 145,06 лв., за вноски ДОО - за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер на 59 632,84 лв., за вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер 26 344,25 лв., за вноски за универсален пенсионен фонд - за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер 14 532,91 лв., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.05.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер на 35 304,68 лв., за

данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периода от 01.04.2014 г. до 30.06.2014 г. в размер на 87 002,53 лв. и лихви общо за 387 830,48 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. В случая ревизията е възложена от орган, посочен като компетентен по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК.С оглед на това, ревизионното производство е законосъобразно образувано от компетентен орган.

Спазена е предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Както се сочи и в жалбата, безспорно с издаването на заповедта за повторна ревизия не се поставя начало на ново ревизионно производство, а се възстановява висиящността на образуваното вече производство по издаване на РА по аргумент от чл. 155, ал. 4 и ал. 6 от ДОПК. В конкретния случай ревизионното производство е образувано със ЗВР №Р-22221917000529-020-001/31.01.2017 г., издадена от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Във връзка с Решение №266/19.02.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С. производството е възобновено, като ЗВР за възлагане на повторната ревизия с №Р-22002218001501-020-001/14.03.2018 г. също е издадена от Т. И. Т.. Действително Заповедта за изменение на ЗВР №Р-22002218001501-020-002 от 21.06.2018 г. е издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., но това е станало въз основа на издадена от директора на ТД на НАП С. Заповед №РД-01-728/02.05.2018 г./ на л. 46-51 от делото/. Цитираната заповед е издадена от териториалния данъчен директор във връзка с прекратяване служебното правоотношение на Т. И. Т. и със същата Х. Б. М. е упълномощен да издава заповеди в хипотезата на чл. 113, ал. 3 от ДОПК и ревизионни актове по реда на чл. 119, ал. 2 от ДОПК за неприключилите ревизионни производства, в т.ч. и за това на жалбоподателя. От тази заповед органът, издал заповедта за изменение на ЗВР и процесния РА, черпи своята материална компетентност. Правното основание за промяна в органа, възложил ревизията е обективна и се дължи на фактическата невъзможност на Т. И. Т. да довърши ревизионното производство, тъй като със Заповед № 2397/17.04.2018 г. на изпълнителния директор на НАП служебното му правоотношение е прекратено.Последното изрично е и посочено.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК предвижда особен случай на

лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители или членове на орган на управление на задължени за данъци и задължителни осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Съгласно чл.19, ал.1 в приложимата редакция, когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.

Според ал.2 на същата разпоредба, управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Преценката доколко законосъобразно е ангажирана отговорност на жалбоподателя по същество изисква да се установи доколко са намерили проявление всички елементи от фактическия състав на чл. 19 от ДОПК.

Реализирането на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК изисква кумулативното наличие на няколко предпоставки: субект на отговорността е физическо лице, имащо качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, това лице да е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и като резултат от поведението на лицето по укриването на фактите и обстоятелствата да е налице невъзможност да бъдат събрани задълженията за данъци или задължителни осигурителни вноски.

В случая не е спорно обстоятелството, че М. К. е бил управител на дружеството през ревизирания период. Спорно се явява наличието

на останалите елементи от състава на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а именно налице ли е проявена недобросъвестност от страна на управителя, налице ли е непосочване или невярно посочване на данни, които са му известни и съответно налице ли е причинно-следствена връзка между проявената недобросъвестност и укриването на данни с наличието на установени на дружеството публични задължения, които не могат да бъдат събрани. Съставът на нормата изисква доказване укриването на факти и обстоятелства, от които са произтекли щети на фиска.

Действително ревизираното лице е декларирало задълженията на дружество и не е налице хипотеза на недеклариране или невярно деклариране на данни. В случая е налице друга хипотеза на недобросъвестност, състояща се в непосочване пред публичния изпълнител на данни за отклонени парични потоци към свързаното с М. К. гражданско дружество „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д.. На лицето е било известно обстоятелството, че е наложен заповед за спиране на сметки на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с постановления на публичния изпълнител от 19.02.2014 г., 18.03.2014 г., 09.05.2014 г., 23.05.2014 г. и 11.06.2014 г. и именно заради това след датите на тези постановления същото е пренасочило парични потоци през новооткритите банкови сметки в посока към свързаното лице. От отговор вх. № 53-00-1083#5/01.08.2018 г. на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД безспорно е установено, че е открита сметка с IBAN [банкова сметка] на 14.04.2014 г. от И. Х. К., с представено пълномощно от М. И. К.. От отговор вх. № 53-00-1083#8 от 03.08.2018 г. на „СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК“ АД е видно, че е открита сметка с IBAN [банкова сметка] на 10.06.2014 г. от М. И. К. с регистрация за интернет банкиране, с потребител ревизираното лице. От отговор вх. № 53-00-1083#7/03.08.2018 г. на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД се установява, че е открита сметка с IBAN [банкова сметка] на 12.05.2014 г. от И. Х. К. с представено пълномощно от М. И. К.. Дори и само да се съпостави времето на откриване на тези сметки и датите на издаване на постановленията за налагане на заповед се налага извод за умишлени действия на управителя лично или като упълномощител на свързано с него физическо лице, насочени преднамерено към избягване плащане задълженията на дружеството.РЛ е изпратило 3 уведомления от

03.06.2014 г., описани на стр. 7 от РД за информиране на „АКВА ТЕМПУС“ ООД, че на основание чл. 99 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ на 02.06.2014 г. е сключен договор между „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД и „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д., съгласно който „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД прехвърля на „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ Д. своите нетни вземания съответно в размер на 76 666 лв., 56 115,73 лв. и 79 715 лв., произтичащи от договор за СМР и издадени фактури към „АКВА ТЕМПУС“ ООД.

От ревизираното лице е изпратено още едно уведомление до „АКВА ТЕМПУС“ ООД от 03.06.2014 г., с което го информира за притежавана банкова сметка от гражданското дружество, по която да се преведат парите по задължението към „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ ЕООД, като същото е печат на „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. и е подписано от жалбоподателя. Безспорно е установено и прехвърлянето на дружествените дялове на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ ЕООД на И. Б., за който е установено, че е правоприемник на 16 дружества. Именно в резултат на това поведение на жалбоподателя е възникнала невъзможност да бъдат събрани задълженията на дружеството за данъци и задължителни осигурителни вноски.

По отношение на другата хипотеза в ал. 2 на чл. 19 от ДОПК, следва да се посочи, че за да бъде реализирана отговорността на лицето по тази разпоредба, следва да са налице кумулативно посочените в нея предпоставки: качеството на лицето на управителен орган на задължено юридическо лице към момента на извършване на разпоредителните действия; недобросъвестни плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, вследствие на което имуществото на задълженото юридическо лице е намаляло и именно по тази причина, то не е в състояние да заплати данъците си или задължителните си осигурителни вноски.

Но в РД подробно е описано движението на средствата по новооткритите банкови сметки. От представеното от „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД банково извлечение на откритата на 14.04.2014 г. сметка на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ ЕООД“ се установява, че на 15.04.2014 г. е постъпила сумата от 51

344,38 лв. от „АКВА ТЕМПУС“ ООД във връзка с издадена фактура. С постъпилата сума са разплатени фактури към доставчици, а остатъкът от средствата е прехвърлен към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д.. От „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД е представено банково извличение на сметка с IBAN [банкова сметка] на дружеството, от която дружеството е получавало суми от своите клиенти и се е разплащало с доставчици, като натрупаните средства по сметката в размер на 133 955,85 лв. са прехвърлени към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д.. От СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК АД е представено банково извличение на откритата на 10.06.2014 г. сметка с IBAN [банкова сметка], като на 12.06.2014 г. по банковата сметка на дружеството са постъпили суми от „КРАМ КОМПЛЕКС КЪМПАНИ“ ЕООД в размер на 81 168,00 лв. по повод продадените 15 МПС на дружеството и суми във връзка със сключен договор с „Г. - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО АД в размер на 80 000,00 лева. С получените суми от извършени продажби са разплатени фактури към доставчици, а остатъкът е прехвърлен към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д.. От „УНИКРЕДИТБУЛБАНК“ АД е представено банково извличение на откритата на 14.05.2014 г. сметка с IBAN [банкова сметка] на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, като на 14.05.2014 г. и 16.05.2014 г. по банковата сметка на дружеството са постъпили средства от 45 000,00 лв. от „АКВА ТЕМПУС“ ООД във връзка с издадени фактури, а на 16.05.2014 г. е постъпила сумата от 100 000 лв. от „ГБС - ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД във връзка със сключен договор. С постъпилите суми са разплатени фактури към доставчици, а останалата сума е прехвърлена към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ“ Д..

От посочените факти се налага извода, че с пренасочване на паричните потоци към свързаното лице „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ Д. е реализиран съставът на чл. 19, ал. 2 от ДОПК в хипотезата на недобросъвестни плащания в пари от имуществото на задълженото дружество, в резултат на което имуществото на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е намаляло и то не е в състояние да си плати задълженията си.

Тъй като липсва основание за нареждане на подобни плащания към свързаното лице, като няма данни за развили се търговски

правоотношения между „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ Д. и „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, то обосновано е прието, че остатъкът от парични средства /след превеждане задълженията към доставчиците/, насочван съзнателно от ревизираното лице към „ИНФРА – ИНЖЕНЕРИНГ Д. следва да се третира като скрито разпределение на печалбата. /Постъпили са парични средства, в т.ч. и получената сума от 81 168,00 лв. от продажбата на 15 МПС, като тези парични средства е можело и следвало да се насочат за погасяване на публичните задължения на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ ЕООД/.

На следващо място лично М. К. е подал справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатен дивидент от дружеството. В декларацията по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ, подадена също от ревизираното лице, „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ ЕООД се е обявило като платец на доход от дивидент в полза на своя управител. Оповестените факти в справката и декларацията по ЗДДФЛ недвусмислено сочат изплащане на дивидент в значителен размер, довело до намаляване имуществото на юридическото лице – платец.

И в двете хипотези на чл. 19 от ДОПК е налице причинно-следствена връзка между поведението на жалбоподателя и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството, като в тази връзка са събрани достатъчно безспорни относими доказателства.

Безспорно е, че М. К. е бил управител на дружеството към момента на деклариране на публичните задължения /2013 г. и 2014 г./ и като такъв е представлявал и ръководел дейността на дружеството. Притежавал е квалифициран електронен подпис, с който е подписвал данъчни декларации, с които дружеството се е задължавало към бюджета и ги е подавал по електронен път към НАП. Заявлението за подаване на документи по електронен път за ползване на електронни услуги, предоставени от НАП с КЕП е подадено от М. К. . В него същият саморъчно е заявил, че ще подписва подаваните документи по електронен път. Няма данни в системата на НАП и по делото, друго лице, освен жалбоподателя, да е подписвало с КЕП и да е подавало по електронен път декларации на дружеството.

По делото по допуснатата и изпълнена ССЕ, която съдът изцяло

кредитира като обективна и компетентна, вещото лице е описало в табличен вид данните от банковите извлечения за движението на средства по разплащателни сметки на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД в Уникредит Булбанк АД, Банка Пиреус България АД и С. Женерал Експрес банк. Констатирана е транзакция между „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД и „КРАМ ЕЛИТ“ Д. От извлечение от регистър БУЛСТАТ, представен по делото се установява, че „КРАМ ЕЛИТ“ Д. е предходното наименование на „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. / и с двете си наименования с един и същи БУЛСТАТ:[ЕИК]/.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК, съставът на нормата изисква доказване на укриване на факти и обстоятелства, от които са произтекли щети за фиска. Изрично е отбелязано от РО, че е налице хипотезата на непосочване пред НАП на новооткрити банкови сметки и данни за отклонени парични потоци към горепосоченото Д. Като управител и представляващ задълженото лице на М. К. е било известно, че на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е наложен заповест за спиране на декларирани сметки с постановления на публичния изпълнител от 19.02.2014 г., 18.03.2014 г., 09.05.2014 г., 23.05.2014 г. и 11.06.2014 г. и именно заради това след датите на тези постановления лицето е открило нови банкови сметки, като е пренасочило парични потоци в посока към свързаното лице „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. /с предходно наименование „КРАМ ЕЛИТ“ Д./.

Жалбоподателят е открил нови банкови сметки лично или чрез пълномощници, които не са декларирани в НАП именно с цел да не бъдат заповестирани, както следва: М. И. К. е открил сметка на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ на 10.06.2014 г. в С. Женерал Експрес банк /спесимен на подписа за банкови операции е на жалбоподателя /, на 12.05.2014 г. е открита сметка в Уникредит Булбанк АД от упълномощено от М. К. лице - И. Х. К., като към отговора на банката е приложен спесимен от подписа на М. И. К. ; на 14.04.2014 г. е открита сметка в Банка Пиреус България АД от упълномощено от М. И. К. лице - И. Х. К./ Всички тези сметки са открити след първата дата на налагане на заповест от публичния изпълнител - 19.02.2014 г. Една от сметките е лично открита от жалбоподателя, а другите две са открити от упълномощено лице.

От нареждането на преводи от банковите сметки на задлъжнялото

дружество към сметка на „КРАМ ЕЛИТ“ Д. /предходно наименование на „ИНФРА- ИНЖЕНЕРИНГ“ Д./ освен, че е налице укривателство на факти - изтичащи парични потоци от сметки на задлъжнялото дружество, с което е изпълнен съставът на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, то в този случай е реализиран и съставът на чл. 19, ал. 2 от ДОПК в хипотезата на недобросъвестни плащания в пари от имуществото на задлъжнялото дружество, представляващи скрито разпределение на печалбата в резултат на което имуществото на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е намаляло и същото не е в състояние да плати задълженията си.

При анализа на банковите извлечения на сметките на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД се установява отклоняване на постъпили средства от негови клиенти към сметката на „КРАМ ЕЛИТ“ Д. /предходното наименование на „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д./. От описанието в табличен вид на движението по сметката на задлъжнялото дружество в Уникредит Булбанк АД, видно от заключението на вещото лице К. по изпълнената ССЕ, на 14.05.2014 г. от „АКВА ТЕМПУС“ ООД е постъпила сумата от 20 000,00 лв. /по фактура №274/0.05.2014 г./ и на следващия ден - 15.05.2014 г. е наредено плащане на 14 750,00 лв. към „КРАМ ЕЛИТ“ Д. /стр. 21 от ССЕ/. На 16.05.2014 г. от „АКВА ТЕМПУС“ ООД постъпват 25 000,00 лв. и от „Г.-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ постъпват 100 000,00 лв. по фактури 270, 271, 276 и 277/2014 г. във връзка със сключен договор за СМР /стр. 19-20 от ССЕ/ и още на същия ден към „КРАМ ЕЛИТ“ Д. са направени преводи за 25 000,00 лв. и за 71 600,00 лв.

По аналогичен начин жалбоподателят се е разпореждал и със постъпващите суми от клиенти на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД по сметката в Банка Пиреус България АД. На 15.04.2014 г. от клиентите „АКВА ТЕМПУС“ ООД и „Одесосстрой“ ООД постъпилите сумите 51 344,38 лв. и 25 200,00 лв. или общо 76 544,38 лв. /стр. 20 от ССЕ/. След разплащане с доставчиците „Петрол“ АД, „Сити-В“ ЕООД, „Автомотор В.“, „В и В Комерс“ ЕООД и „Метал Транс“ ЕООД/задълженията към които са в малък размер/, по- голям размер от сумата като остатък от 68 151,00 лв. е преведена на „КРАМ ЕЛИТ“ Д. /видно от ССЕ/.

По сметката на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД в С. Женерал Експресбанк на 12.06.2014 г. са постъпили общо 4

превода от свързаното с него лице „КРАМ КОМПЛЕКС КЪМПАНИ“ ЕООД, съответно превод на сумата 16 800,00 лв. по фактура №285/12.06.2014 г. във връзка с покупко- продажба на МПС, превод на 11 328,00 лв. по фактура № 286/12.06.2014 г., превод на 3 720,00 лв. по фактура №283/12.06.2014 г. и превод на 49 320,00 лв. по фактура №284/12.06.2014 г. или общо постъпилата сума от свързаното лице е 81 168,00 лв. От „ГБС-ИНФРАСТРУКТУРНО СТРОИТЕЛСТВО“ АД на 12.06.2014 г. са постъпили 80 000,00 лв. във връзка с договор за СМР. Общо постъпилата сума е за 161 168,00 лв. На същата дата - 12.06.2014 г. след разплащане с доставчиците „Петрол“ АД и „Пътинженеринг“ /задълженията, към които са в по- малък размер/ е нареден изходящ превод към „КРАМ ЕЛИТ“ Д. на много по – голям остатък от 145 450.00 лв. /видно от заключението по ССЕ на в.л.К./.

Видно от представено банково извлечение от Корпоративна търговска банка /КТБ/ по сметката на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД в КТБ на 20.12.2013 г. лично М. К. е изтеглил на каса в банката сумата от 33 800,00 лв., а на 30.01,2014 г. е наредил изходящ превод към „КРАМ ЕЛИТ“ Д. на натрупаните средства по сметката в размер на 133 500,00 лв.

От заключението по ССЕ на в.л. К. е видно, че преводите към „КРАМ ЕЛИТ“ Д. са в общ размер на 324 951,00 лв. от сметките на задлъжнялото дружество в Уникредит Булбанк АД, Банка Пиреус България АД, С. Женерал Експрес банк. Средства в общ размер на 458 451,00 лв. /изходящи преводи към свързаното лице „КРАМ ЕЛИТ“ Д. от 4-те банки/ са отклонени при липса на основание за нареждане на подобни плащания.

За изтеглената на каса от КТБ сума от 33 800,00 лв. лично от жалбоподателя М. К. няма доказателства същата да е постъпила обратно в имуществената сфера на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. В тази връзка следва да се счита, че имуществото на задлъжнялото дружество е намаляло и със сумата от 33 800,00 лв.

В хода на ревизията е направена насрещна проверка на „АКВА ТЕМПУС“ ООД - клиент на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД по договор за СМР, като към протокола от проверката са приложени множество документи, предоставени от клиента.

Аргумент за съзнателно действие по укриване на факти от приходната администрация е изпращането на 3 уведомления, подписани от М. К. до „АКВА ТЕМПУС“ ООД, с което го информира за сключен договор, с който „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД прехвърля на „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. своите нетни вземания, произтичащи от договор за СМР и издадени фактури към „АКВА ТЕМПУС“ ООД. „АКВА ТЕМПУС“ ООД от приложени банкови бордера директно нарежда преводи в полза на „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. Сумата от 24 000,00 лв. е с основание „плащане по фактури № 291, 292, 293/11.09.2014 г.“ и за сумата от 102 378,57 лв. с основание „плащане по фактура № 3/02.06.2014 г. и фактури №287 и 788/13.06.2014 г. Същите фактури са издадени от „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД по договора за СМР към „АКВА ТЕМПУС“ ООД. От представените от „АКВА ТЕМПУС“ ООД документи в хода на насрещната проверка е споразумителен протокол от 01.08.2014 г. за прихващане и превеждане на остатъка от 27 114,39 по сметката на „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д., който не е подписан от М. К. за „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. Доколкото тези директни плащания в общ размер на 126 378,57 лв. не са свързани с реални икономически отношения между „АКВА ТЕМПУС“ ООД и „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д., както и между „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД и „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д., то липсва основание за нареждането им и същите следва да се разглеждат като скрито разпределение на печалбата по смисъла на §1, т. 5 от ЗКПО.

Установени са и върнати суми от „КРАМ ЕЛИТ“ Д. към „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, но същите са в незначителен размер, съответно 3 превода в общ размер на 2 490,00 лв. по сметката на задлъжнялото лице в Уникредит Булбанк АД /стр. 20 от ССЕ на в.л. К. - първа таблица/ и 5 превода в общ размер на 24 400,00 лв. по сметката в Банка Пиреус България АД /стр. 20 от ССЕ/. Не са ангажирани обаче доказателства както за основанието на преводите от „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД към „КРАМ ЕЛИТ“ Д., така и за основанието за връщане на цитираните суми.

На следващо място решението за разпределение на дивидент в значителен размер на 1 302 710,04 лв. е на управителя М. К., „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД счетоводно е отразило

начисляването на дивидента, с което е намалило своето имущество в посочения размер.

По Справка за изплатени доходи на жалбоподателя, според данните от подадените справки по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ от дружествата - платци на доходи, жалбоподателят е получавал доходи от 6 дружества, сред които е и получен през 2014 г. доход от дивиденди и ликвидационни дялове по чл. 38, ал. 1 от ЗДДФЛ, изплатен му от „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, в размер на 1 302 710.04 лв., като дружеството е удържало данък 87 002,53 лв. Също така дружеството - платец на дохода /чрез своя управител М. К. / е подало декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ вх. №22000143842633 от 31.07.2014 г., с която е деклариран данък върху дивиденди за 2-ро тримесечие на 2014 г. в размер на 87 002,53 лв. /декларацията по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ в електронен вид/. Видно е съвпадение на данните относно размера на изплатения дивидент и удържания данък, отразени в декларацията по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и в справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ, подадени от дружеството Тези са и констатираните от в.л. К. по изпълнената ССЕ данни за размера на изплатения дивидент в полза на жалбоподателя и удържания данък върху дивидента. Вещото лице сочи, че в информационната система на НАП има данни за Заявление с вх. №2210И0094344/16.01.2012 г. за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни услуги с КЕП на М. К.. Това заявление е приложено към придружителното писмо на НАП №18722/31.05.2021 г. Няма данни по делото друго лице да е било оторизирано да подава в НАП по електронен път с КЕП документи на задлъжнялото дружество.

Налице е и причинно-следствената връзка между поведението на жалбоподателя и невъзможността да се събрат задълженията. В резултат на действията, извършени от управителя по откриване на нови сметки, които не са обявени пред НАП и отклоняване на парични потоци от патримониума на дружеството към свързаното „КРАМ ЕЛИТ“ Д. /предходно наименование на „ИНФРА-ИНЖЕНЕРИНГ“ Д. /имуществото на задлъжнялото дружество е намаляло и с отчетеното в счетоводството на дружеството и оповестено през НАП в декларацията по чл. 55, ал. 1 по ЗДДФЛ и в справката по чл. 73 от ЗДДФ изплащане на дивидент в значителен размер от 1 302 710,04 лв. в полза на

жалбоподателя.

Доказана е и невъзможността да се съберат задълженията, въпреки предприетите действия от страна на публичния изпълнител по налагане на заповед върху сметки на дружеството. Образувано е било изпълнително дело, с цел предприемане на принудително изпълнение спрямо длъжника, но дългът е категоризиран като несъбираем. Задлъжнялото дружество е заличено с Решение № 1838 от 02.10.2017 г. на СГС, ТО. Относно спирането на съдебното производство до произнасянето на СЕС по дело С-1/21 г. Следва да се отбележи видно от решението, че то касае само прилагането на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, като СЕС приема, че отговорността на физическото лице следва да се ограничи до размера, с който имуществото на юридическото лице е намаляло заради недобросъвестни действия на управителя.

Решението на СЕС не е относимо към прилагането на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, на което правно основание също е ангажирана субсидиарната отговорност на жалбоподателя. Тъй като жалбоподателят е привлечен под отговорност и по чл.19, ал. 1 от ДОПК, а по тази правна норма няма ограничение досежно размера на отговорността.Обхвата на отговорността по ал. 1 и ал. 2 на чл. 19 от ДОПК е ясно разграничена в Тълкователно решение № 5 от 29.03.2021г. по т.д. № 7/2019г. на ОСС на ВАС I и II колегия.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. К., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218001501-091-001 от 15.10.2018 г., издаден от Х. Б. М. - орган, възложил ревизията и Й. Н. И. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 590/04.04.2019год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., с който на М. И. К. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „КРАМ КОМПЛЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД в общ размер на 1 218 188,20 лв., в т.ч. главница 830 357,72 лв. за корпоративен данък по ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2013 г. в размер на 175 395,45 лв., за ДДС за

периодите от 01.09.2013 г. до 31.10.2014 г. в размер на 432 145,06 лв., за вноски ДОО - за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер на 59 632,84 лв., за вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер 26 344,25 лв., за вноски за универсален пенсионен фонд - за осигурители за периодите от 01.09.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер 14 532,91 лв., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.05.2013 г. до 31.12.2014 г. в размер на 35 304,68 лв., за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периода от 01.04.2014 г. до 30.06.2014 г. в размер на 87 002,53 лв. и лихви общо за 387 830,48 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: